

Kasımda halkoylaması: Minareli cami tartışması

Emine Sarıaslan

İsviçre'deki Camilere minare inşa edilmesini yasaklamak isteyen SVP ve EDU partisi tarafından oluşturulan inisiyatif Kasım ayında halk oylamasına sunulacak.

8 Temmuz 2008 tarihinde 114'895 imzayı toplayarak teslim eden inisiyatifçiler camilere minarenin inşa edilmesini yasaklayan yeni bir yasanın anayasada yer almasını talep etmekte. İlk cami İsviçre'de 1963 yılında yapıldı ve şu an toplam 150

camii bulunmakta ve bunlardan dördü minareli. Züriç, Genf, Winterthur und Wangen b. Olten daki bulunan minareli cami çevresinde yaşayan insanlar bu konuda hiç bir şikayette bulunmadı.

Yabancı düşmanlığı yaparak politka yapan SVP ve onun yol arkadaşı EDU minare'nin entegrasyonu engellediği, İsviçre'de paralel dinler oluşturduğu ve bu nedenle yasaklanması gerektiğini söylerken, kargaları

bile güldürmekte. Minare ile entegrasyon arasında her hangi bir bağ kuramayan insan hakları savunucuları, ırkçılığa karşı mücadele örgütleri, SVP ve EDU haricindeki bütün partiler bu inisiyatife karşı çıkarak, bu inisiyatifin yabancı düşmanlığıni teşvik ettiğini belirtmekte. Kasım ayında halk oylamasına sunulacak olan Minare inisiyatifini oluşturanların amacı, halkı yerli ve yabancı, müslüman ve müslüman olmayan olmak üzere bölmek, halk arasında, müslümanlar İsviçre'yi ele geçirecek, şeriat yasaları uygulanacak vb. boş laflarla korku yaratmaktır. Bu şekilde dini ve minareyi kendi amaçları doğrultusunda

kullanmaktırlar. Minare inisiyatifi sürecinde yapılan tartışmalar, müslümanlar arasında, korku ve istenmeme duygusunu geliştirmekte. Her müslümanı potensiyel terörist olarak gösteren SVP ve EDU, halk arasında önyargıları geliştirmekte ve günlük yaşamda ayrımcılığı körüklemekte. Ve bu suretle ortak yaşama zarar vererek entegrasyonu zedelemekte. Bu nedenle SP, Yeşiller, CVP, FDP, PDA ve dinler arası birlik kurumu (Interreligiöse Arbeitsgemeinschaft in der Schweiz) inisiyatife karşı "HAYIR" komitesini kurarak çalışmalarına başladılar.

Tartışılan minareler

Emekçilerin yaşam pratiği öğreticidir

İbadet edilen yerlerin minareye sahip olup olmamasının aslında emekçiler açısından bir önemi yoktur. Bu anlayış, dışardan zorlamayla dayatılmakta ve iki gerici cephe bu işten nemalanmaktadır. Yapılacak halk oylamasının ortaya çıkarcacı sonuç meselenin kapanmasını yetmeyecektir. İleriki zamanlarda yine aynı gerici çevreler farklı sebeplerle de olsa bu kamplaşmayı tazeleme ve bunun üstünden de politika yapmaya yelteneceklerdir. Ama hesap etmemedikleri başka bir gerçek daha vardır ve oda ; farklı inanışlara sahip olan emekçilerin sağduyusudur. Bu sağduyu galip gelecek bir sağduyudur. Görmek istememelerinin sebebi de budur.

Uzunca bir dönemdir kamuoyunda çeşitli vesilelerle minare sorunu ve türban meselesi tartışılıyor. Bir savaş görüntüsü veren tartışmaların taraflarından olan; minare inşasını savunan ve karşı çıkanların gerekçeleri farklı. Kısaca hatırlamak gerekirse; 2006 yılında Türk kökenli bir takım derneklerin Wangen, Lanenthal ve Wil SG'de minare inşası için başvuru yapmasıyla tartışmalar alevlenmiş, akabinde ise Minare Karşıtı İnişiyatif adında bir girişim kurularak karşı kampanya başlatılmıştı. Hukuki süreç minare yapıyla ilgili tartışmaları geçici bir süreliğine sonlandırmış ve minare inşaatı yapılmıştı. Şimdi ise inisiyatifin gerekli imyazı toplamasıyla da halk oylamasına gidilmektedir. Yaşanan bu gelişmeleri izleyen aklı başında her insanın soracağı ilk soru ise ; **bu meselenin iki taraflı neden kaşındığıdır?** Bu soruyu aşağıda cevabı verilme üzere bizde soralım.

Gericiğin beslenme çantası

İsviçre'de 300 bin civarında Müslüman yaşıyor. Yaklaşık 160 civarında da cami mevcut. Kabaca bakıldığında bile ; Müslüman kesimin dini ibadetlerini yerine getirmede herhangi bir engellemeye karşı karşıya kalmadığı sonucuna bu verilerle ulaşmak mümkün. Peki hal böyleyken kılıçları kuşanarak cepheye çıkmak neden gündem olmuştur? Sorun iki boyutludur. Türkiyelileri ilgilendirmesi sebebiyle Türkiye gericiği ve yürüttüğü lobi faaliyeti, diğer taraftanda yerli (İsviçre) gericiğin çemberi sıkma girişimidir. Bilindiği üzere ; İsviçre nüfusunun %20'sini göçmen nüfus oluşturuyor. Bu durumun, geçmiş dönemlerde ırkçı parti SVP ve benzeri gerici örgütlenmeler tarafından istismar edildiği, iç politikanın sık sık malzemesi yapıldığı hafızalardadır. İsviçre gericiği ülke içi politik gelişmeleri kullanarak, ırkçılığı ve ayrımcılığı körüklerken, sadece ulusal farklılıkları direkt malzeme yaparak saldırmamış bazan da dolaylı yolları tercih ederek toplumun **'hassasiyet kazandırılmış'** duygularına vurarak prim toplamaya çalışmıştır. Bu yolla suni korkular yaratarak farklı kültürel kimlikleri karşı karşıya getirmek, farklı inanaç kesimlerinin hayatı üretirken ortaklaştıkları paydaya yabancılaşarak, birlikte

yaşama etkileşiminin bölünmesini amaçlamıştır. Ve dönem dönem bu politikalarında da başarı elde etmiştir. Sertleştirilen Yabancılar Yasası ve Sığınma Yasası, bu korku duvarı üzerinden yaratılan provokasyonlarla olmuştur.

Seçilen hedef emekçilerin birliğidir!

Tarih boyunca yönetici sınıfın elinde güçlü bir silah olarak duran din ve dini inanışlar, yine bu sınıf tarafından çıkarları uğruna kullanılarak, yönetici sınıfın **'hakimiyet alanı'** genişletilmeye çalışılmış, sömürü sistemi karşısında dört yanı çevrilmiş emekçiler, egemenlerin dini inanışları vesile yaparak kışkırtmaları sonucunda ulusal ve uluslararası boyutta bir birine kırdırılmıştır. Üretim tekniklerinin gelişmesiyle toplumsal yaşamın **'modern'** sayılan ilişkilerle belirlendiği günümüz koşullarında da biçim, kimi zaman farklı olmakla beraber, din olgusu yine hakim sınıf tarafından kullanılmaya devam edilmiş, özde aynı kalmıştır. Yönetici sınıfın kışkırtmalarının olmadığı durumlarda, insanların inanca farklılıklarına rağmen bir arada, bir birine karşı düşmanlaşmadan kardeşçe yaşadığını tarihten görmemiz mümkün. İsviçre günceline yönelik politika yapmaya çalışan popülist söylemler yerli emekçilerin kafasını karıştırarak, farklı inanaçlara sahip göçmen işçileri ve emekçileri hedef tahtasına koyan ve minare tartışmaları etrafında cerayen eden olaylarda bu sınır içerisindedir. İbadet yerlerine minare dikme fikrinin, ırkçı ve gerici partiler tarafından kullanılarak anti-propagandaya dönüştürülmesi, sıradan emekçiler arasında, özünde göçmen karşıtı, görünüşte din sınırları içinde bir karşı çıkışın taraftarı olan bir kitlenin oluşmasına kaynaklık etmiştir. SVP başta olmak üzere gerici -ırkçı odaklar gazetelere verdikleri boy boy ilanlarla Hristiyan nüfusun tehlike altında olduğunu iddia eden istatistik verileri, fanatik Müslümanlar'ın ülkeyi istila etme ihtimalinin haritasının çizildiği yüksek perde çağrılarını dillendirerek bir kaşık suda fırtına koparmanın arayışı peşindedir ve hedefide Hristiyan-Müslüman kamplaşması yaratarak toplumsal gerginliği tırmandırmaktır. Gerici partinin ve çevresindekilerin bundan açık çıkarı vardır ve bu sebeple de bu parti ve kurmayları tarafından sıkça gündeme taşınmaktadır.

Din şemsiyesi altında lobi faaliyeti

Yukarıda vurgulamaya çalıştığımız çıkar gurubu kuşkusuz sadece yerli gericilikle sınırlı değil. İsviçre'de farklı dernekler altında faaliyetlerini sürdüren bizzat kosolosluklar aracılığıyla kumanda edilen çevreler ve Türkiye gericiği, bu karşı karşıya gelme durumundan fayda sağlamanın peşindedir. Halkın ibadet etme duygusunu sömürerek **'gavurun bağına süngüyü dikme'** edasıyla, minare tartışmalarını tırmandıran ve bunuda kullandıkları yayınlara yansıtın yine bu çevreler, dinsel fanatizmin sınırlarını bu cepheden zorlayarak, Müslüman kesimin içine kapalı yaşamasını, yerli halkla oluşturulacak birlikte yaşam alanlarının kısıtlanmasını sağlayıp bölmek ve bu içine kapanıklığın yaratacağı rantı hem pazarlık aracı olarak kullanmanın hem de bu rantı yemenin peşindedirler. Türkiye'de bulunan tarihi ibadet mekanlarının varlığını, Türkiye'nin demokratikliğiyle ilişkilendirip propaganda yapmaya çalışan, aralarında Hürriyet gibi günlük gazetelerin bulunduğu ve kosolosluk destekli çıkan diğer aylık gazetelelerin bu tutumunun, farklı inanaçlara sahip yerli ve göçmen emekçilerin birlikte yaşama ve ortak mücadelesine katkı sağlamayacağı, aksine bölme amaçlı olduğu ortadadır. Bunun Türkiyeli işçi ve emekçilere bir faydası olmayacağı aşikardır.

Türkiyeli Politikacılar Platformu Toplandı

İsviçre'deki Türkiyeli Politikacılar Alfa Hotelde bir kez daha araya geldiler.

Türkiyeli Politikacıların 20 Eylül 2009 günü yaptıkları toplantıda, çalışmalarının kesintisiz sürdüğünü açıkladılar. Böylelikle aldıkları kararlarla, çalışmalarına hız verdiklerini bir kez daha teyit ettiler. Türkiyeli Politikacıların toplantıda ele aldıkları konulardan biride Eğitim konusuydu. Eğitim üzerine hayli bir tartışma yürütüldü. Katılımcı eğitimciler de konuyla ilgili görüşlerini belirterek, velilerin çocuklarına muhakkak destek olmaları çağrısında bulundular. İsviçre'de yaşayan göçmen çocuklarının eğitimi ve onlara destek amaçlı değişik bölgelerde eğitimcilerin desteğiyle bu konuyu ele almaları kararlaştırıldı.

Bir dahaki toplantı Züriç'te
Gelecek toplantıyı 24 Ocak 2010 saat 13 de Züriç Alevi Derneğinde yapılacağını söyleyen platform üyeleri, toplantının herkese açık olduğunu hatırlatarak, Türkiyeli göçmenlerin toplantıya davet ettiler. Mart 2010 da Züriç'te yapılan belediye seçimlerinde aday olan Türkiyeli göçmenlere destek maiyetinde bir toplantı olduğunu belirterek, bütün kurum ve kuruluşlar bu toplantıya davet edildiler.

Toplantıya Katılanlar:

Mustafa Atıcı, Bülent Pekerman, Nejla Arslan, Nuran Can, Nevzat Yaşar, Vehbi Baysal, Mehmet Kabakçı, Hüseyin Can, Atilla Toptaş, Gökhan Çakmak, Demo Temirci, İmam Ünlütepe, Halit Altuncavahir, Sevda Çiçek ve Hasan Akkız. (Haber / Dilek Erarslan)

Ağlamanın yararlarını biliyor musunuz?

Çoğumuz şöyle güzel bir ağladıktan sonra kendimizi daha iyi hissederiz. Bu rahatlama duygusu hayali sayılmaz. Sağlam bir ağlama nöbeti duygusal yükümüzü içimizden atmamıza yardımcı olduğu gibi, bütün vücudumuzu da rahatlatılabilir ve sakinleştirilebilir. "Size ağlamanın demeyeceğim; çünkü her gözyaşı şerden akmaz." diyordu Gandalf, J.R.R. Tolkien'in unutulmaz eseri Yüzüklerin Efendisi'nde... Sizin de özellikle stres altındayken içinizden kendinizi bir odaya kapayıp ağlayarak içinizi boşaltmak gelir mi? Bazı zamanlar ağladığımızda kendinizi daha iyi hissettiğiniz olur mu? Cevabınız 'evet' ise, yalnız değilsiniz! RealAge.com.tr olarak size Dr. Leslie Beth'in ağzından bu durumun nedenleri aktarmak istedik: "Çoğumuz şöyle güzel bir ağladıktan sonra kendimizi daha iyi hissederiz. Bu rahatlama duygusu hayali sayılmaz. Sağlam bir ağlama nöbeti duygusal yükümüzü içimizden atmamıza yardımcı olduğu gibi, bütün vücudumuzu da rahatlatılabilir ve sakinleştirilebilir. Çeşitli gözyaşı çeşitleri vardır. Hepimiz duman, soğan, sis ve polenler gibi çevresel faktörler nedeniyle tepkisel gözyaşları dökmüşüzdür. Eğer dökmeseydik, gözümüz kuru ve aşırı hassas olacaktı. Bu tür gözyaşları refleks olarak oluşur ve gözümüzü oluşturabilecek herhangi bir dışsal tehlikeye karşı korumaya yarar." Duygusal gözyaşlarımızın da vücudun kendi içinde oluşan bazı toksinlere karşı korumasına yaraması ise şaşırtıcı değildir. Soğan gibi dışsal faktörlere tepkisel olarak oluşan gözyaşları

nın biyokimyasal bileşimi, duygusal gözyaşlarınınkinden farklıdır. Duygusal bir deneyimden sonra ağladığımızda, gözyaşlarımızda biriken ve stresin neden olduğu proteinler çok daha yoğunurlar. Hatta William H. Frey, Muriel Langseth gibi kabul görmüş araştırmacılar, 1985'te yayımlanan "Ağlamak: Gözyaşlarının Gizemi -Crying: The Mystery of Tears" adlı kitaplarında gözyaşının önemi hakkında yazmışlardır. Başka bir deyişle vücudumuzun duygusal ya da fiziksel duruma göre zehirli olabilecek hormonlardan kurtulması için ağlarız ve ağlama ihtiyacı duyarız. Aşırı stres hormonları başışıklık, kilo alma ve psikolojik moda etki eder. Ağlamak ise sadece parasempatetik sinir sistemimizin, sempatik sinir sisteminin acıya, kaçıya, kavgaya, krizlere hatta yoğun bir sevince verdiği tepkiyi yönetmesinin etkisini azaltmakta kullandığı metotlardan biridir. Yani iyi bir ağlama nöbetinin, iyi haberlerle rahatlattığımızda, aşırı bir şekilde sevindiğimizde, yas tuttuğumuzda veya korkutucu bir olaydan sonraki hislerimiz için en iyi (ve yutması en kolay) ilaç olduğunu söyleyebiliriz. Tedbir olsun diye de söylemek gerek: Uzun süreli ve tekrarlanan ağlama hali, ciddi depresyon nedeniyle doktorun reçeteli olarak verdiği antidepressan ilaçların beyindeki kimyasal yapıyı değiştirmesiyle alakalı olabilir. Ama genel olarak; gelecek sefer ağlamak istediğinizde, kendinizi ağlamaya bırakın gitsin. Unutmayın! Ağlamanın yararlarını biliyor musunuz? , ağlamak bir zayıflık göstergesi değildir.